

prima instanță – S. Lazari
instanța de apel – N. Vascan, Iu. Cotruță, V. Negru

dosarul nr. 2ra-566/16

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Proțap Iurie și recursului declarat de către Ministerul Justiției, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Proțap Iurie împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Proțap Iurie și Ministerul Justiției și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09 octombrie 2014 și hotărârea suplimentară din 29 decembrie 2014

c o n s t a t ă

La 06 iunie 2014 Proțap Iurie în temeiul Legii nr. 87 din 21.04.11 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Romah Oleg și Primăria mun. Bălți cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătorie Bălți nr. 2-611/03 din 30 iulie 2003 și repararea prejudiciului moral în mărime de 236000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că prin Hotărârea Judecătoriei Bălți din 30 iulie 2003, Primăria mun. Bălți a fost obligată să acorde familiei sale spațiu locativ conform legislației în vigoare. Hotărârea judecătorească a devenit definitivă la 18 august 2003.

Menționează că, în baza hotărârii indicate a fost emis titlu executoriu, care a fost prezentat spre executare, însă hotărârea din 30 iulie 2003 nu a fost executată și spațiul locativ necesar familiei lui nu a fost acordat.

Totodată intimatul a invocat că, prin decizia Curții Europene pentru Drepturile Omului nr. 29012/06 din 11 octombrie 2011, în beneficiul său s-a dispus încasarea a sumei de 38 073,25 lei, echivalentul sumei de 2500 euro cu titlul de prejudiciu moral pentru 8 ani de neexecutare a hotărârii Judecătorie Bălți nr. 2-611/03 din 30 iulie 2003.

Indică reclamantul că, prin neexecutarea hotărârii judecătorești, definitive și executorii, i-a fost cauzat prejudiciu moral și solicită compensarea acestuia din contul statului.

Cere reclamantul constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasa din contul bugetului de Stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova în beneficiul său suma de 236 000 lei cu titlu de satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat și a încasa de la pârât toate cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09 octombrie 2014 acțiunea a fost admisă în parte, instanța a constatat faptul încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești definitive și s-a încasat în beneficiul reclamantului din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, suma de 28 000 lei, cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat lui prin încălcarea indicată, în rest cerințele reclamantului au fost respinse, iar prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 29 decembrie 2014, cererea reclamantului Proțap Iurie privind compensarea din contul Ministerului Justiției al RM a cheltuielilor suportate pentru asistență juridică acordată a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015, au fost respinse apelurile declarate de către Proțap Iurie și Ministerului Justiției și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09 octombrie 2014 și hotărârea suplimentară din 29 decembrie 2014

La 05 ianuarie 2016 Proțap Iurie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia cu modificarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015 și hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09 octombrie 2014 și a emite o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii.

Sușține recurentul că decizia instanței de apel este neîntemeiată fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și aprecierea eronată a circumstanțelor cauzei.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel, în ceea ce privește stabilirea mărimii compensației pentru prejudiciul moral cauzat este emisa cu aplicarea eronată a normelor de drept material și a normelor de drept procedural.

Astfel invocă ilegalitatea deciziei instanței de apel în această parte, apreciind drept critică decizia instanței vis-a-vis de suma prejudiciului moral cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești or, suma de 28 000 lei pentru prejudiciul moral cauzat nu înglobează suferințele cauzate, fiind astfel inequitabilă cu prejudiciul moral cauzat.

La 06 ianuarie 2016 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09 octombrie 2014, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09 octombrie 2014, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel este emisa cu aplicarea eronată a normelor de drept material și aprecierea arbitrară a poziției participanților la proces și a probelor anexate la materialele cauzei.

Indică recurentul că reieșind din prevederile art. 35 al Legii nr. 416 din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție (în redacția anterioară), care la moment este abrogată, colaboratorilor structurilor de poliție li se acordă spațiu locativ cu titlu de posesie și folosință, dar nicidecum de dispoziție, iar durata de acțiune a acestui drept este direct proporțional cu perioada de activitate în cadrul Ministerului Afacerilor Interne sau a subdiviziunilor acestuia.

Astfel, precizează Ministerul Justiției că Proțap Iurie nu se află în raporturi de muncă cu organele Ministerului Afacerilor Interne încă din 22 septembrie 2000, fapt confirmat prin scrisoarea Ministerului Afacerilor Interne nr. 10/81 din 21 ianuarie 2015 și extrasul din ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 535EF din 26 octombrie 2012.

Or, Proțap Iurie încă din septembrie 2000 nu are posibilitatea legală de a înainta careva pretenții către Primăria mun. Bălți privind asigurarea cu spațiu locativ după eliberarea din serviciu, în condițiile în care nu mai deține calitatea de colaborator al organelor de poliție încă din 22 septembrie 2000, iar prin decizia CEDO din 11 octombrie 2011 acestuia deja i-a fost acordată suma de 2500 euro cu titlul de prejudiciu moral pentru 8 ani de neexecutare a hotărârii Judecătoriei Bălți din 30 iulie 2003, pe perioada anilor 2003-2000 de neexecutare a hotărârii judecătorești.

Din considerentele enunțate, consideră Ministerul Justiției că admiterea parțială a prezentei acțiuni și încasarea în beneficiul reclamantului din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, suma de 28 000 lei, cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat lui prin încălcarea indicată nu reprezintă decât o dublă achitare a aceluiași fapt și pentru aceeași perioadă, ceea ce în consecință va duce la îmbogățirea lui Proțap Iurie fără justă cauză.

Susține recurentul că în atare circumstanțe instanța urma să elucideze toate circumstanțele pricinii și să constate dacă există o încălcare reală a prevederilor legale și existența prejudiciului.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Proțap Iurie și recursul

declarat de către Ministerul Justiției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Proțap Iurie și recursul declarat de către Ministerul Justiției asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Proțap Iurie și recursul declarat de către Ministerul Justiției ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Proțap Iurie și recursul declarat de către Ministerul Justiției se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat